

La tendresa de Nadal

El papa Francesc és un apòstol de la tendresa. Nadal és la manifestació de la tendresa de Déu i de la seva bondat, que vol la salvació de tots els homes. La defensa de la tendresa va unida, en el Sant Pare, a la defensa de la justícia i la pau, com s'ha posat en evidència en els seus viatges al Parlament europeu i a Turquia.

GLOSSA

Beneir, pregar, estimar... Nadal!

Sessió de catequesi preparatòria de la primera comunió.

Dijous a la tarda. Els vuit infants que hi assisteixen tenen nou anys o els faran aquest curs. Falta poc per a la celebració del Nadal. La catequista els pregunta com celebren el naixement de Jesús el dia de Nadal. Tres diuen que, la vigília, participen a la *missa del pollet*. Dos, que van a la missa del gall. Una nena explica que, abans de dinar, tota la família canta una nadala davant el pessebre. Una altra diu que aquell dia beneeixen la taula. Un nen afegeix que l'avi sempre beneeix la taula però que, aquell dia, *inventa* una benedicció... El tema, ben treballat per la catequista, no acaba en aquesta sessió. Obre la porta a una catequesi familiar sobre el misteri de Nadal tot aprofitant el pessebre, el cant de nadales o les felicitacions que arriben a la pantalla de l'ordinador o mitjançant el correu postal.

En aquests dies de festes d'estimació i afecte, ens sentim estimats i estimem la família, i ens sentim estimats per Déu. Celebrem l'inici de la nostra salvació. Jesús va néixer en humilitat, en una establia, en una família pobre. Els primers tes-

timonis de la seva vinguda van ser uns pastors que vivien al ras. L'infant Jesús vol entrar en el nostre ésser, en el nostre cor, per moure'ns a estimar, a servir, a portar pau, a estar al costat dels més necessitats... «Fills meus, sento dolors de part com si us tornés a infantar, i no els acabaré fins que Crist no quedi format en vosaltres» (Ga 4,19). Nadal ens convida a portar la Bona Nova arreu, un arreu que comença ben a prop nostre: pels nostres infants.

El nen de l'avi que *inventa* benediccions de taula comparteix amb els companys allò que l'avi pronuncià el darrer any: «Beneïu, Senyor, aquesta taula i tots els qui l'envoltem, en el dia de Nadal. Beneïu aquests aliments i feu que els compartim amb els més necessitats. Beneïu la nostra família i feu que sempre ens estimem i servim. Beneïu el món i tota la humanitat.» Quan l'avi ha acabat —afegeix el menú—, tots diem: «Amén». Els nens i les nenes, companys de catequesi, van apuntar la benedicció al quadern. Si els seus avis o els seus pares no en preparen o *n'inventen* cap, sempre la podran fer servir.

Enric Puig Jofra, SJ

RESSÒ DE LA PARAULA

Donar a llum

No podem celebrar aquest Nadal oblidant la greu preocupació que tots compartim: la regeneració social. És una preocupació que sentim davant la imatge oferta per institucions, grups, estructures, persones influents, dirigents i responsables en l'àmbit cultural, econòmic o polític. Assumim aquesta inquietud, conscients que tots i cadascun, també a l'Església, estem implicats com a afectats i coresponsables.

Ens hem deixat il·lustrar per la paràbola de la dona embarassada, per millor viure l'Advent. Seguint aquesta mateixa pedagogia, el Nadal serà com un veritable infantament.

De vegades el llenguatge denota una extraordinària saviesa, aquella intuïció que guarda el poble parlant, tan il·luminadora i fecunda. És bonic anomenar el part «donar a llum». En un primer moment, recordant altres significats d'aquesta expressió, entenem que la seva aplicació al part està motivada pel fet que el nen, que romanía ocult en el si matern, «és tret a la llum». Ell queda deslliurat d'allò que el protegia i alimentava, per quedar enlluminat directament pel dia. És el primer pas per arribar a ser ell mateix. Però en un segon moment podem descobrir que, en certa manera, cada nen nونات també és llum per a nosaltres. Només cal veure els ulls dels pares quan miren el seu fill per primera vegada. Cada nova criatura en aquest món és com una petita llum, una nova oportunitat, una nova aposta per la vida humana.

Nadal és un veritable enllumenament. Com ja vam dir, en Maria la humanitat dóna a llum Jesús: la humanitat més perfecta il·lumina el perfecte Fill d'Home i Fill de Déu. Quan Jesús sortí del si de Maria va quedar «il·luminat» per les lluminàries del nostre món. Però en aquell part, el món va ser infinitament més il·luminat per la resplendor inefable de la nova humanitat. Allí, en Jesús, naixia l'home per a Déu i «el Déu per a l'home». Serem capaços de calibrar el que això significa per a tota la humanitat?

No sabem com fou la mirada de Maria, quan va contemplar per primera vegada Jesús. Però ens la podem imaginar. Nosaltres ja podem saber la transcendència d'aquest esdeveniment: la humanitat regenerada i justa ja és possible, ha començat en Jesús, nونات! Si Déu per amor s'ha fet un de nosaltres, el nostre amor humà pot ser realitat!, dirà el papa Joseph Ratzinger. I citarà Theodor Schnitzler per subratllar l'efecte humanitzador del Nadal:

«Qui col·loca la seva signatura creient sota el misteri del Fill de Déu fet home pot arribar a ser algú que ajudi els homes i que porti alegria als nens, a les famílies, als oprimits. La fe en l'encarnació contribueix a la salvació dels homes i a la realització dels drets humans.»

Heus aquí una de les raons per les quals l'infantament de Jesús ens il·lumina. Ens disposem a posar la nostra signatura sota el pessebre, per dir que és veritat el que s'hi representa i que estem disposats a traslladar a la nostra vida personal i social

totes les conseqüències transformadores, que el Déu fet home ha desencadenat al món.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

ENTREVISTA

JOSEFINA RAMOS I SOLÀ

Punta de llançà

El St. Joseph Catholic Hospital de Monròvia (Libèria), creat fa 50 anys pels Germans de Sant Joan de Déu i en el qual col·laboren des de 1967 les Missioneres de la Immaculada Concepció, s'està desinfectant per l'ebola i es vol posar en funcionament aviat. La Gna. Josefina Ramos, missionera de la Immaculada Concepció, companya de la Gna. M. Àngels Llopart, que ha estat a l'Àfrica durant 26 anys —els darrers cinc a Monròvia— i que ha tornat a fer costat a les germanes malaltes, explica la importància de la tasca missionera.

Per què és tan important la tasca missionera?

La tasca missionera és intrínseca al cristianisme des que els Apòstols van optar per fer arribar el coneixement de la persona de Jesús a tots els pobles. Els religiosos, com a persones consagrades a la causa del Regne, es veuen impel·lits per la força del Crist a comunicar la Bona Nova de la dignitat humana i de l'amor de Déu allà on no hi poden arribar altres persones.

Tot i el patiment, per què no tenen por?

Pateixen el que comporta viure en països llunyans, però el contacte i el coneixement de les persones que viuen la injustícia més descarada del nostre món, sentir el seu desig de promoció o ser testimoni de les seves opressions fa que et sentis punta de llançà de l'amor, la denúncia i el consol de Jesús.

Quina recompensa personal i espiritual s'emporten?

La riquesa personal que aporta aquesta experiència no es pot descriure amb paraules, però ens descobreix l'essència de l'Evangelí: només si us feu com un d'ells estareu amb mi.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

El temps

Oh Senyor, et donem gràcies pel temps.

Quan deixes caure la pluja, te'n donem gràcies.

Quan fas brillar el sol,

nosaltres preguem.

Quan desencadenes la tempestat, nosaltres confiem en tu.

Quan ens fas notar el fred,

cerquem l'escalf del teu amor.

Oh Senyor, creador del sol, de la lluna i dels estels, del vent, de la tempesta i del mar, sabem que, al centre de tot, Tu hi ets juntament amb nosaltres.

Gràcies pel temps,

oh Senyor.

Amén

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

Los imprescindibles abuelos

El hijo varón que está confiado a la tutela de la madre necesita la presencia de un personaje masculino en su vida; al igual que la niña necesita la presencia de una mujer, si le toca vivir sola con el progenitor masculino. Quiero, pues, que quede claro que después de toda separación es muy deseable que los hijos tengan contacto con adultos de cada sexo.

De la familia de origen de cada uno de los esposos han de surgir las figuras adultas que hagan esta función vicaria, supliendo al progenitor que ha desaparecido de la estructura familiar.

Así, a falta de nuevo consorte, muy a menudo son los abuelos los que asumen estos papeles de padres sustitutos.

Al abuelo varón le toca representar el aspecto de masculinidad que necesita el niño varón, cuando la custodia la tiene la madre y no se sabe nada del padre; mientras que la abuela representa la femineidad, cuando la custodia recae en el padre y no se tienen noticias de la madre.

Si el menor no puede crecer con un representante de cada sexo en casa, se puede producir en él una limitación de su capacidad de identificación, lo que se ha venido a llamar metafóricamente *hemiplejía simbólica*. Aunque esta situación puede verse compensada si el hijo dispone de una familia extensa a donde arrimarse: abuelos, padrinos, tíos...; o bien de amistades cuyas casas puede frecuentar.

Personas, en suma, muy valiosas que le sirven de modelo para el desarrollo de su personalidad.

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Navidad, «revolución de la ternura»

El papa Francisco, hablando a los parlamentarios europeos, se ha dirigido también a «los más de quinientos millones de ciudadanos de los 28 estados miembros a quienes ellos representan». Entre claras y profundas afirmaciones, ha hablado de la dignidad trascendental del hombre y ha puesto nombre a la enfermedad más extendida en nuestro continente: la soledad.

San Juan Pablo II, en su comentario al salmo 26, manifiesta: «El orante, en la soledad y en la pérdida de los afectos más queridos, nunca está totalmente solo porque sobre él se inclina el Dios misericordioso.»

El papa Francisco, que detecta la enfermedad, también nos ofrece la medicina. Siguiendo la llamada del Hijo de Dios en su encarnación, el Papa dice: «No me canso de invitar a toda la Iglesia a la *revolución de la ternura* (EG 88). Sin disminuir el valor del ideal evangélico, es preciso acompañarlo con la misericordia y la paciencia.»

Es una llamada a llevar a todas partes la sonrisa de Dios: «Cuando nos acercamos con ternura a los que necesitan atención, llevamos la esperanza y la sonrisa de Dios en medio de las contradicciones del mundo». Para crecer en la ternura, miramos a María, animada por la divina misericordia, que en ella se hizo carne.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

22. ■ **Dilluns** (lit. hores 4a setm.) [1Sa 1,24-28 / SI: 1Sa 2,1.4-5.6-7.8abcd / Lc 1,46-56]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

23. ■ **Dimarts** [MI 3,1-4;4,5-6 / SI 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, verge i màrtir.

24. ■ **Dimecres** [2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16 / SI 88 / Lc 1, 67-79]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmina, vg., princesa.

Comença el temps de Nadal

25. □ † **Dijous** [Vigília: Is 62,1-5 / SI 88 / Ac 13,16-17. 22-25 / Mt 1,1-25. Nit: Is 9,1-6 / SI 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / SI 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2, 15-20. Dia: Is 52,7-10 / SI 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18]. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judà. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre. Santa Anastàsia, màrtir (s. iv); santa Eugènia, vg. i mr.

26. ■ **Divendres** [Ac 6,8-10;7,54-60 / SI 30 / Mt 10,17-22]. Sant Esteve, diaca i primer mr. (35) a Jerusalem. Sant Dionís, papa (259-268) i mr.; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. □ † **Dissabte** [1Jn 1,1-4 / SI 96 / Jn 20,2-8]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident de Patmos, venerat a Efes (†100). Sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.

28. □ † **Diumenge vinent**, la Sagrada Família (lit. hores 1a setm.) [Gn 15,1-6;21,1-3 / SI 104 / He 11,8.11-12. 17-19 / Lc 2,22-40]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rodalia. Santa Dòmina, vg. i mr.; sant Abel, fill d'Adam i d'Eva.

DIUMENGE IV D'ADVENT

▶ Lectura del segon llibre de Samuel (2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16)

Quan el rei David s'hagué traslladat al seu palau, després que el Senyor l'hagué deixat en pau de tots els enemics que tenia al voltant, digué al profeta Natan: «Mira, jo visc en un palau de cedre, mentre l'arca de Déu està en un envelat». Natan digué al rei: «Vés, fes tot el que es proposi el teu cor; tens amb tu el Senyor.»

Però aquella nit Natan rebé aquesta paraula del Senyor: «Vés, digues a David, el meu servent: Això diu el Senyor: Tu m'has de fer un casal per residir-hi? Jo t'he pres del clos del ramat, de guardar les ovelles i les cabres, per fer-te cap del meu poble Israel. He estat amb tu en totes les campanyes que has emprès, he derrotat els teus enemics i t'he donat una anomenada com la dels més famosos de la terra.

He destinat un lloc per al meu poble Israel, l'hi he plantat perquè hi visqui sense por, i no l'oprimiran més els perversos com ho havien fet abans, durant el temps en què vaig enviar jutges per governar Israel, el meu poble. A tu, et deixaré en pau de tots els teus enemics. I ara el Senyor t'anuncia que et farà un casal. Quan t'arribarà l'hora de reposar amb els teus pares, et donaré per successor un descendent, sortit de les teves entranyes, i consolidaré el seu regne. Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill. El teu casal, la teva dinastia, es perpetuarà davant meu, el teu tron es mantindrà per sempre.»

▶ Salm responsorial (88)

R. *Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors.*

Senyor, cantaré tota la vida / els vostres favors, / d'una generació a l'altra anunciaré / la vostra fidelitat. / Vós heu dit: «El meu favor és indestructible, / mantinc la fidelitat en el cel.» R.

He fet aliança amb els meus elegits, / jurant a David el meu servent: / «T'he creat per sempre una dinastia, / mantindré per tots els segles el teu tron.» R.

Ell em dirà: «Sou el meu pare, / el meu Déu i la roca que em salva.» / Mantindré per sempre el meu amor, / la meva aliança amb ell serà perpètua. R.

L'anunciació a Maria. Pintura d'El Greco, Museu del Prado (Madrid)

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 16,25-27)

Germans: Glòria a aquell qui té el poder de confirmar-vos en la Bona Nova que us anuncio, en allò que proclamem de Jesucrist, i que és la revelació del pla de Déu, amagat en el silenci dels segles, però que ara ha sortit a la llum, per la decisió del Déu etern, d'acord amb els escrits profètics, i ha estat posat a l'abast de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Déu és l'únic ple de saviesa. Glòria a ell eternament per Jesucrist. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 1,26-38)

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Natzaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu». Ella es turbà en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així. Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria; Déu t'ha concedit el seu favor. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi». Maria preguntà a l'àngel: «Com pot ser això, si jo no tinc marit?»

L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que naixerà, l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible». Maria va respondre: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules». I l'àngel es va retirar.

▶ Lectura del segundo libro de Samuel (2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16)

Quando el rey David se estableció en su palacio, y el Señor le dio la paz con todos los enemigos que le rodeaban, el rey dijo al profeta Natán: «Mira, yo estoy viviendo en casa de cedro, mientras el arca del Señor vive en una tienda.» Natán respondió al rey: «Ve y haz cuanto piensas, pues el Señor está contigo.»

Pero aquella noche recibí Natán la siguiente palabra del Señor: «Ve y dile a mi siervo David: "Así dice el Señor: ¿Eres tú quien me va a construir una casa para que habite en ella? Yo te saqué de los apriscos, de andar tras las ovejas, para que fueras jefe de mi pueblo Israel. Yo estaré contigo en todas tus empresas, acabaré con tus enemigos, te haré famoso como a los más famosos de la tierra.

Daré un puesto a Israel, mi pueblo: lo plantaré para que viva en él sin sobresaltos, y en adelante no permitiré que los malvados lo aflijan como antes, cuando nombré jueces para gobernar a mi pueblo Israel. Te pondré en paz con todos tus enemigos, y, además, el Señor te comunica que te dará una dinastía. Y, cuando tus días se hayan cumplido y te acuestes con tus padres, afirmaré después de ti la descendencia que saldrá de tus entrañas, y consolidaré su realeza. Yo seré para él padre, y él será para mí hijo. Tu casa y tu reino durarán por siempre en mi presencia; tu trono permanecerá por siempre.»

▶ Salmo responsorial (88)

R. *Cantaré eternamente tus misericordias, Señor.*

Cantaré eternamente las misericordias del Señor, / anunciaré tu fidelidad por todas las edades. / Porque dije: «Tu misericordia es un edificio eterno, / más que el cielo has afianzado tu fidelidad.» R.

«Sellé una alianza con mi elegido, / jurando a David, mi siervo: / «Te fundaré un linaje perpetuo, / edificaré tu trono para todas las edades.» R.

Él me invocará: «Tú eres mi padre, / mi Dios, mi Roca salvadora.» / Le mantendré eternamente mi favor, / y mi alianza con él será estable. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 16,25-27)

Hermanos:

Al que puede fortaleceros según el Evangelio que yo proclamo, predicando a Cristo Jesús, revelación del misterio mantenido en secreto durante siglos eternos y manifestado ahora en los escritos proféticos, dado a conocer por decreto del Dios eterno, para traer a todas las naciones a la obediencia de la fe al Dios, único sabio, por Jesucristo, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Lectura del evangelio según san Lucas (Lc 1,26-38)

En aquel tiempo, el ángel Gabriel fue enviado por Dios a una ciudad de Galilea llamada Nazaret, a una virgen desposada con un hombre llamado José, de la estirpe de David; la virgen se llamaba María. El ángel, entrando en su presencia, dijo: «Alégrate, llena de gracia, el Señor está contigo.» Ella se turbó ante estas palabras y se preguntaba qué saludo era aquel. El ángel le dijo: «No temas, María, porque has encontrado gracia ante Dios. Concebirás en tu vientre y darás a luz un hijo, y le pondrás por nombre Jesús. Será grande, se llamará Hijo del Altísimo, el Señor Dios le dará el trono de David, su padre, reinará sobre la casa de Jacob para siempre, y su reino no tendrá fin.» Y María dijo al ángel: «¿Cómo será eso, pues no conozco varón?»

El ángel le contestó: «El Espíritu Santo vendrá sobre ti, y la fuerza del Altísimo te cubrirá con su sombra; por eso el Santo que va a nacer se llamará Hijo de Dios. Ahí tienes a tu pariente Isabel, que, a pesar de su vejez, ha concebido un hijo, y ya está de seis meses la que llamaban estéril, porque para Dios nada hay imposible.» María contestó: «Aquí está la esclava del Señor; hágase en mí según tu palabra.» Y la dejó el ángel.

COMENTARI

Un anunci joiós

L'Advent s'acaba i ja despunta el Nadal, la presència de Déu en la història amb el naixement de Jesús, el Déu encarnat.

La promesa de Natan (1a lectura) presenta el desig de David de posseir un temple grandios a la capital Jerusalem, on Déu també hi habitaria. Déu no refusa d'habitar en l'espai (el Temple), però prefereix fer-se present en el temps: en la família de Maria i Josep, en la comunitat humana, en l'Església feta de pedres vives. L'anunci no s'esdevé en el Temple de Jerusalem, com el de Joan Baptista, sinó a Natzaret, un poblet sense rellevància, d'on ningú espera que hi pugui sortir res de bo.

Déu fixa un nou principi fent que el seu Fill nasqués d'una verge, aleshores promesa amb un home que es

deia Josep, de la dinastia de David. Maria meditava la Paraula de Déu en el seu cor d'una manera tan entranyable que aquesta Paraula li baixà del cor a l'entranya i així s'encarnà. Jesús, Fill de Déu, no havia de prosseguir simplement la cadena de les generacions que feien Jesús fill de David. «El Senyor Déu li donarà el tron del seu pare David». La nissaga de David s'havia ensorrat cada cop més en la culpa, en l'exili. Així, Déu envià el seu propi Fill únic que és Déu, la imatge de la seva glòria, perquè es fes home i restablís la imatge original de l'home, enfosquida pel pecat. Un nou principi significava oferir a l'ésser humà l'oportunitat de començar de cap i de nou per si mateix i plasmar la seva vida tal com Déu l'havia concebuda. Néixer d'una verge havia de ser un senyal per dir-nos que no estem determinats per la història dels nostres manaments, dels nostres errors. Torna a començar avui.

El relat de l'anunci joiós a Maria és una invitació a viure també nosaltres la joia de l'Evangelí, amb aquestes actituds que l'àngel diu a Maria: «Alegra't», «el Senyor és amb tu», «no tinguis por», «has trobat gràcia davant de Déu».

Per tant, acollim Jesús amb joia. No ens compremem mirant el nostre arbre genealògic, la història de la nostra família.

Déu ha plantat dins nostre la seva llavor immortal i podem recuperar sempre la imatge que Déu s'ha fet de nosaltres, gràcies al sí incondicionat de Maria a la proposta que li va fer Déu.

El més gran dels misteris es realitza en la simplicitat de la casa de Maria: perquè els homes poguessin néixer de Déu, primerament Déu ha nascut entre els homes.

Ignasi Ricart, claretià

CRÒNICA

Trobada amb els equips de Pastoral de les Escoles Cristianes. Va tenir lloc el passat 1 de desembre. El bisbe Agustí va presentar el document «Itinerari educatiu per a una unitat d'acció bàsica família-parròquia-escola», fruit del treball de les delegacions de Família i Vida, Ensenyament, Catequesi i Joventut. També van haver-hi altres intervencions, entre les quals la de Francesc Arnàez, de Càritas diocesana, que va exposar el significat de la campanya de Càritas d'aquest Nadal, per tal de poder treballar-la a les escoles; Rosa Maria Piqué, de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, que va presentar diverses iniciatives de la FECC previstes per als propers mesos; Carles Muñiz, delegat de Joventut, que va parlar del Camí de St. Ignasi entre Igualada-Montserrat-Manresa, com a oferta pastoral per al jovent.

Trobada d'agents de Pastoral de la Salut. Dijous 4 de desembre, de les 10 a les 13.30 h, va tenir lloc aquesta trobada en la qual es va seguir treballant la relació dels «Serveis d'Atenció Espiritual i Religiosa» (SAER) amb els professionals del món de la salut. En aquesta ocasió van ser els de l'àmbit d'infermeria, amb una taula rodona on van participar els caps d'in-

BON NADAL 2014!

*«Per què brilli la Llum
en la foscor,
ressoni la Paraula
en el silenci,
escalfi el Foc en el fred»*

La nostra Església Diocesana va néixer i viu de la Bona Notícia. Us desitgem gaudir de la mateixa joia i us convidem a fer camí amb nosaltres, fins l'acompliment de la nostra esperança.

† Agustí Cortés Soriano

fermeria de diversos centres sanitaris del bisbat. Altres punts de la reunió van ser el 10è aniversari de la diòcesi i sobre com detectar el sofriment espiritual.

Recés d'Advent per a preveres i diaques. El P. Agustí Borrell, provincial dels carmelites, va conduir la

matinal de recés per al clergat diocesà del passat dia 9 de desembre, aprofundint l'espiritualitat de santa Teresa de Jesús, en el marc del seu Any Jubilar.

Pastoral del Sord. Missa del Gall interpretada amb llengua de signes per a sords, dimecres 24 a les 12 de la nit, a la Pquia. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa de Barcelona (c/ Consell de Cent, 110-118).

AGENDA

Eucaristia de Nadal al centre penitenciar Brians2. El proper 24 de desembre, a les 17 h, el bisbe Agustí presidirà l'Eucaristia per celebrar el Nadal amb els interns

d'aquest centre situat al terme de Sant Esteve Sesrovires.

Missa del dia de Nadal. El bisbe Agustí presidirà l'Eucaristia del dia de Nadal, 25 de desembre, a les 12.30 h, a la Pquia. de Sant Pere, d'El Hostalets de Pierola.

CULTURA

Concerts del Cor de Cambra de Cervelló. Aquest cor, que enguany celebra els seus 15 anys de vida, es proposa amb el seu repertori, conrear molt especialment la música coral a capella catalana. Durant el període nadalenc realitzarà alguns concerts en diverses parròquies de la diòcesi. El 27 de desembre, a les 20 h, a la parròquia de Santa Maria Magdalena de Viladecans; el 10 de gener, a les 20 h, a la parròquia de Sant Mateu, a Vallirana.

CATEDRAL

4t diumenge d'Advent. Avui, 21 de desembre, a les 19 h. Eucaristia presidida pel bisbe Agustí. **Eucaristia de la Nit de Nadal,** 24 de desembre, a les 24 h, presidida pel bisbe Agustí.

ECO DE LA PALABRA

Alumbramiento

No podemos celebrar esta Navidad olvidando la grave preocupación que todos compartimos: la regeneración social. Es una preocupación que sentimos ante la imagen ofrecida por instituciones, grupos, estructuras, personas influyentes, dirigentes y responsables en el ámbito cultural, económico o político. Asumimos esta inquietud, conscientes de que todos y cada uno, también en la Iglesia, estamos implicados como afectados y corresponsables.

Nos hemos dejado ilustrar por la parábola de la mujer embarazada, para mejor vivir el Adviento. Siguiendo esta misma pedagogía, la Navidad será como un verdadero alumbramiento.

A veces el lenguaje denota una extraordinaria sabiduría, esa intuición que guarda el pueblo hablante, tan iluminadora y fecunda. Es bello denominar «alumbramiento» al parto. En un primer momento uno, recordando otros significados de esta palabra, entiende que su aplicación al parto está motivada por el hecho de que el niño, que permanecía oculto en el seno materno, «es sacado a la luz». Él queda desembarazado de lo que le protegía y alimentaba, para quedar alumbrado directamente por el

día. Es el primer paso para llegar a ser él mismo. Pero en un segundo momento podemos descubrir que, en cierto modo, cada niño recién nacido también es luz para nosotros. No hay más que ver los ojos de los padres cuando miran a su hijo por primera vez. Cada nueva criatura en este mundo es como una pequeña luz, una nueva oportunidad, una nueva apuesta por la vida humana.

La Navidad es un verdadero alumbramiento. Como ya dijimos, en María la humanidad da a luz a Jesús: la humanidad más perfecta alumbrada al perfecto Hijo de Hombre e Hijo de Dios. Cuando Jesús salió del vientre de María quedó «alumbrado» por las luminarias de nuestro mundo. Pero en aquel parto, el mundo fue infinitamente más iluminado por el resplandor inefable de la nueva humanidad. Allí, en Jesús, nació el hombre para Dios y «el Dios para el hombre». ¿Seremos capaces de calibrar lo que esto significa para toda la humanidad?

No sabemos cómo fue la mirada de María cuando contempló por primera vez a Jesús. Pero nos la podemos imaginar. Nosotros ya podemos saber la trascendencia de este acontecimiento: ¡la humanidad regenerada y justa

ya es posible, ha comenzado en Jesús, recién nacido! ¡Si Dios por amor se ha hecho uno de nosotros, nuestro amor humano puede ser realidad!, dirá el papa Joseph Ratzinger. Y citará a Theodor Schnitzler para subrayar el efecto humanizador de la Navidad:

«Quien coloca su firma creyente bajo el misterio del Hijo de Dios hecho hombre puede llegar a ser alguien que ayude a los hombres y que traiga alegría a los niños, a las familias, a los oprimidos. La fe en la encarnación contribuye a la salvación de los hombres y a la realización de los derechos humanos.»

He aquí una de las razones por las cuales el alumbramiento de Jesús nos ilumina. Nos disponemos a poner nuestra firma bajo el pesebre, para decir que es verdad lo que allí se representa y que estamos dispuestos a trasladar a nuestra vida personal y social todas las consecuencias transformadoras que el Dios hecho hombre ha desencadenado en el mundo.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat